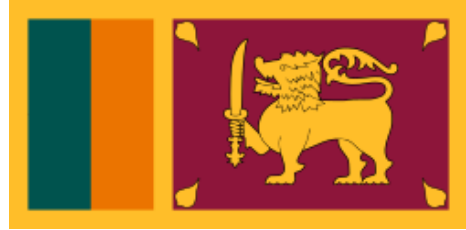

Reisverslag Sri Lanka

werkvakantie van

21 april t/m 6 mei 2017.

Ons verblijf in Sri Lanka startte met een geweldige rondreis van 5 dagen, met een gezelschap van 7 personen.

Met me mee reisden: Wiel Bongaarts, Margo en Herman Brouwer (allen al voor de derde keer), Marlies Welten (2^e keer) en de twee nieuwelingen Ans Crolla en Claudia Schippers.

21 april t/m 26 april 2017

We hebben de afgelopen dagen een rondreis gemaakt langs diverse belangrijke plaatsen van het land zoals achtereenvolgens: Puttalam, Anuradhapura, Trincomalee (en speciaal voor de met ons meereizende Wiel Bongaarts naar China Bay, waar hij in 1945 als militair gestationeerd was), een prachtige hindoeïstische tempel en warmwaterbronnen in Habarana, de Lion Rock in Sigiriya en de olifanten in Pinnawala. Verder een houtbewerkingsfabriek en winkel in Kandy. Enkelen van ons bezochten ook nog de Temple of the Tooth en een optreden van de beroemde Kandydancers. Samen maakten we een bijna 3 uur

duurende treinreis van Nano Oya naar Ella. Ook reden wij door de schitterende theevelden met diverse watervallen en bezochten wij de thee-fabriek Grenloch. En op de laatste dag van de rondreis maakten we een schitterende jeepsafari door het Natuurpark Yala. Aanvankelijk zagen we niet veel

dieren maar later op de tour diverse wilde varkens, olifanten, reeën, herten, krokodillen, pauwen en plotsklaps uit het niets een luipaard dat vlak voor onze ogen ons pad kruiste. Een kippenvelmoment voor iedereen. We sloten deze avond af aan de bar in ons laatste hotel in Tissamaharama. En nu op naar 9 dagen grotendeels ten dienste van de bewoners van het Senior Home, de meisjes van Lotus Home, Sambodhihouse en St.Vincent's Home in Maggona.

27 april 2017

Vandaag de eerste echte werkdag van onze werkvakantie. Een dag met vele indrukken, overweldigende reacties en vele blije gezichten, zowel van de bewoners van het Senior Home, van de gehandicapte meisjes van Lotus Home als van onze kant. Eerst gingen we naar het Senior Home en na een hernieuwde kennismaking maakten we samen met de supervisor van het project Gunarathana Tero en de manager Shanta Annasiwatte een programma voor deze en volgende week. Na een heerlijke kop thee met cake gingen we naar de bewoners, die ons met open armen ontvingen. Hartverwarmend om te zien hoe blij deze mensen zijn als ze een foto van hen zelf krijgen die wij vorig jaar van hen hebben gemaakt. Samen ook met de bewoners gingen wij tegen de middag naar het tempeltje van het Senior Home om nu de Boeddha te bedanken voor het eten (Dana) van deze middag, dat werd geschonken door de dochter van een 17 jaar geleden overleden vader. Ter herinnering aan de vader wordt 1 keer per jaar eten geschonken aan het Senior Home. Zeer indrukwekkend om te zien hoe devoot de bewoners deze ceremonie ondergaan en geweldig dat wij dit mochten meebeleven. Hierna gingen we zelf de lunch gebruiken in het restaurant van Yasintha Dulani (een voormalige onderwijzeres van de plaatselijke school) die een fijne lunch voor ons serveerde. Na de lunch reden we naar Welivitya om, net als vorig jaar, het Lotus Home

te bezoeken, een tehuis voor gehandicapte meisjes. Vorig jaar waren er 12 meisjes, nu is dat aantal al uitgebreid naar 19. Ook nu weer stalen deze meiden onze harten en we konden hen verblijden met allerlei zaken. Zo kreeg elk meisje een prachtige gebreide kinderpop (allemaal geschonken door een hele lieve vriendin van Margo uit Landgraaf), een tasje met erin kleurpotloden, kleurboek en snoepgoed van Marlies en Wiel, placemats van Ans en Claudia aangeboden door bewoners

van Oosterbeemd en de huiskamers. Verder hadden we voor ieder meisje en ook voor de begeleiders een nieuw topje, blouse of rokje. Een van de meisjes vond het koffer van Marlies zo mooi dat zij het van Marlies mocht houden. Triomfantelijk legde ze het koffertje meteen onder haar bed en niemand mocht er meer aankomen. En toen kwam voor ons het meest verrassende. Omdat wij ontzettend veel looms (elastiekjes) hadden meegenomen werd gisteravond in het hotel al door Claudia en Ans hard geoefend voor het maken van armbandjes. Ze werden zelfs geholpen door enkele Chinese gasten van het hotel. Echter geen groot succes. In Lotus Home bleek dat de meeste meisjes hier wel raad mee wisten en Ans en Claudia nog wat konden leren. De hele middag werden armbandjes gemaakt door de meisjes en met hulp van twee stagelopende vrijwilligers van YPO vanuit de Hogeschool Zuid in Sittard, Gaya Schoolmeesters en Quinten Verdonck. Zij verblijven hier enkele maanden en zetten zich in voor de meisjes van Lotus Home. Ondertussen gingen, Margo, Marlies en

Herman samen met een van de begeleidsters naar Baddegama om noodzakelijk nieuw ondergoed te kopen voor de meiden. Verder bleek dat er in Lotus Home een tekort is aan stoelen. Ook hebben zij nog andere zaken nodig o.a. een tafel, spiegel, plastic bekers, een grote schenkan, lepels en een afsluitbare emmer. Wij zullen deze week gaan kijken wat hieraan kunnen doen. Met een warm gevoel en over en weer blijde gezichten verlieten we aan het eind van de middag Lotus Home met belofte dat we zeker nog een keer terug zullen gaan.

28 april 2017

Vanochtend vertrokken we om 09.00 uur naar het Senior Home. Maar eerst werd een tussenstop gemaakt bij het ziekenhuis van Hikkaduwa. Samen met onze hoteleigenaar Ajith Da Silva gingen we met een koffer vol medische artikelen, verbandmaterialen, stomazakjes, injectiespuiten en vele andere speciale ziekenhuismiddelen naar de hoofdarts van het ziekenhuis. Hij bekeek samen met Margo (die al deze spullen had ingezameld) of deze bruikbaar waren voor dit ziekenhuis. De conclusie was dat deze zaken zeker goed gebruikt kunnen worden, maar vanwege de specificiteit van de materialen beter thuishoren in een groter ziekenhuis waar ook operaties verricht worden. Deze spullen zullen daarom door Ajith aangeboden worden aan het grote ziekenhuis in Galle. Wel is er een enorme behoefte aan kleinere zaken zoals pleisters en kleiner verbandmateriaal. We hebben hier toegezegd dat we binnen niet al te lange tijd hiervoor willen zorgen. D.w.z. dat we hierbij alvast een oproep doen tot het doneren van dergelijke materialen. Zodra wij een grote doos vol hebben zullen we deze laten transporteren via Ajith Da Silva naar

het ziekenhuis in Hikkaduwa. Gelukkig hebben we daarvoor de mogelijkheid via Sri Lankaanse vrienden van Herman en Margo. Wilt u iets doneren op dit gebied, maar ook voor andere zaken, dan kunt u contact opnemen met de secretaris van de stichting Senehasa, Jo Knubben (zie website www.senehasa.nl).

Na deze korte stop gingen we naar het Senior Home, waar de bewoners al in gespannen houding in afwachting waren van de eerste workshop van Ans en

Claudia. Zodra de te verven afbeeldingen op tafel kwamen samen met verf tubes ging iedereen meteen aan start zonder dat Ans en Claudia iets hadden kunnen toelichten wat de bedoeling was. Met hulp van Gunarathana werd dit alsnog opgelost en iedereen ging met veel inspiratie aan de slag. Met veel plezier en inspiratie werd geleverd onder de bezielende leiding van Ans en Claudia met de hulpgrage handen van Margo en Marlies. Tijdens deze activiteit gingen Herman, Wiel en ik op pad om een aantal inkopen te doen. D.w.z. dat we eerst een inventarisatie hadden gemaakt welke zaken/spullen ervoor zowel Lotus Home als voor Het Senior Home noodzakelijk vervangen of nieuw aangeschaft moesten worden. Naar aanleiding daarvan werden de volgende zaken ingekocht: voor Lotus Home: 9 stoelen, een verlengsnoer met stekkerdoos, plastic bekers, 2 grote schenkkannen,

een afsluitbare emmer en 2 verrijdbare opbergdozen. Voor het Senior Home kochten we: 12 kleine en 12 grote borden, een blender, lepels, drinkglazen, een broodplank, 3 grote waterkannen, 3 dienbladen, messen om groente te snijden, aardappelschilmesjes, kruidenbekers met deksel en 10 meter tafellaken. Tenslotte haalden we nog 10 nieuwe lampen voor de verlichting van het hoofdgebouw en een hakmes voor in de keuken. Al deze noodzakelijke aanschaf was alleen mogelijk dankzij de gulle gaven van vrienden en bekenden van onze Sri Lankareisgroep 2017. Hartelijk dank daarvoor. Tegen 12.30 kregen we een lunch aangeboden door en van de monnik Gunarathana die heerlijke sandwiches met tomaat, tonijn en jam en ommelets had klaargemaakt. Na deze lekkere maaltijd keerden we terug in ons hotel en konden met veel genoegen en dankbaarheid terugkijken op weer een geslaagde activiteit voor mensen die wat afwisseling en een beetje beter leven van harte verdienen.

29 april 2017.

Op deze zaterdagmorgen vertrokken we om 8.30 uur naar het Senior Home om aldaar de bewoners met de gloednieuwe bus van ons hotel Ranmal op te halen. Vele bewoners stonden al ongeduldig bij de poort te wachten. Alvorens in te stappen werd er nog een groepsfoto gemaakt van de bewoners samen met onze reisgroep. Het instappen in de bus ging voortvarend, d.w.z op een paar bewoners na kon iedereen zelf instappen. Alleen de twee vrouwen met een rolstoel en de dame met het looprek hadden wat sterke handen en schouders nodig om in de bus te komen. Binnen het kwartier zat iedereen op zijn plek en twee van onze groep zittend in het middenpad. De bus (35 zitplaatsen) was helemaal vol. 26 bewoners, de 7 leden van onze reisgroep en 4 begeleiders, te weten

Damyanthi, Tilac en Gaya en Quinten van YPO. Na een rit van ca. drie kwartier kwamen we aan in Matara, waar we eerst een lunch reserveerden voor later en reden daarna door naar de te bezoeken bijzondere tempel, de WEHERAHENA BUDDHIST TEMPLE. Maar eerst moest iedereen uitstappen. En dat ging al wat beter dan hedenochtend. Alleen bleek dat de dame met het looprek nooit zelfstandig de weg naar de ingang tijdig kon afleggen. Maar plots kwam er een man zo maar te hulp die de vrouw het hele end naar binnen droeg. Bij binnenkomst moesten we allen meteen onze schoenen of slippers uit doen en moesten de petjes af. Al gauw bleek dat lopen geen pretje was, omdat de warmte van de zon de stenen ondergrond bijna tot kooktemperaturen bracht. Schaduwrijke plekje werden dan ook waar mogelijk opgezocht. We werden direct verrast door het grote Boeddhabeeld, het grootste van Sri Lanka met zijn 37 meter hoogte. Daarnaast was er een ondergrondse kunstwerktunnel met duizenden

kunstwerken. Allemaal mini-schilderijen zodat het verhaal van de Boeddha als een stripverhaal wordt verteld. De secretaris van de tempel leidde ons rond en aan het einde van de rondleiding kreeg iedereen een bandje van stevig garen om zijn of haar pols. Een symboliek die geluk en verbroedering voor de toekomst moet afroepen. Wat vooral opviel

was de intense devote beleving van de diverse bewoners, die niet alleen biddend rondliepen of in de rolstoel zaten, maar ook diverse bloemenoffers brachten, die we vóór de ingang kochten.

Gelukkig konden we hierna in de bus stappen die nu naar boven gereden was tot op het plein van de

tempel. En weer kregen we hetzelfde tafereel als 's-

morgen bij het instappen. We zaten nog geen kwartier in de bus of iedereen moest weer uitstappen, want we waren aangekomen bij Rest House Matara, waar wij de hele groep op een heerlijke lunch trakteerden. En dat lieten de bewoners zich geen twee keer zeggen. Meerdere malen werd het buffet opgezocht, heerlijk gesmikkeld met lekker fruit als nagerecht. Ook wij hebben daarvan genoten. Na de lunch voor de 5e maal het in-/uitstap ritueel en de terugreis naar het Senior Home verliep voorspoedig. Zeer voldaan en dankbaar verlieten de bewoners de daar de bus (6e ritueel) en kunnen we terugkijken op een fantastisch uitstapje. En alleen al die blije en dankbare gezichten van de bewoners gaf ons een heerlijk voldaan gevoel. Weer een zeer geslaagde dag!

30 april 2017

Eerst reden we met zijn allen naar het Senior Home en daar splitste de groep zich even in tweeën. Margo en Marlies gingen met een tuk-tuk naar de meisjes van Lotus Home om daar bezig te zijn en de meisjes op koekjes en fruitsappen te trakteren. De overigen gingen tezamen naar Rob's Garden (de gezamenlijke tuin van vd Looij Foundation, Porta Mosana en Senehasa. Bij de tuin aangekomen bleek de poort gesloten te zijn en moesten we een kwartier wachten

alvorens wachter Mahepela ons kwam opendoen. Hij bleek niet aanwezig te zijn, maar na een telefoontje van Nimal (onze chauffeur) opdagen. Hij liet ons binnen en ons genieten van de vele soorten kruiden, planten en gewassen die er stonden. Zo plukte hij voor ons twee erg dikke papaya's en sneed een verse ananas voor ons af om mee te nemen naar Ranmal. Op de terugweg besloten we ook naar Lotus Home te gaan en o.a. de nieuw gekochte stoelen en andere spullen mee te nemen vanuit het Senior Home. We werden daar hartelijk verwelkomd door de meisjes en begeleiders en allemaal riepen ze in koor: Thank you very much. En dat zo spontaan uit de

mond van deze gehandicapte meisjes raakte ons zeer. Er werden nog wat afspraken gemaakt om nog meer noodzakelijk spullen o.a. voor in de keuken aan te schaffen. Marlies maakte hiervoor een lijstje, zowel in de Singhalese taal als in het Nederlands. Quintin werd nog aan het werk gezet op een strandbal op te blazen en daarna werd zeker 20 minuten lang zeer enthousiast gevolleybald c.q. voetbal gespeeld door de meisjes samen met Ans, Claudia, Marlies en Wiel. Zeer voldaan

keerden we tegen 12.30 uur terug in het Senior Home, waar we door kok Gunarathana werden vergast op een heerlijke lunch met dessert. Na de lunch werd nog heel wat werk verricht op diverse plaatsen in het Senior Home. Ans en Claudia startten weer een workshop. Enkelingen gingen kleuren, maar de meesten deden mee bij het maken van kettingen met allerlei verschillende soorten kralen. Af en toe vlogen de kralen in het rond door de werking van de windpropeller boven de tafels. Deze propellers waren echt

wel nodig omdat het vandaag weer bloedheet was. Het enthousiasme van de vele deelnemers was er niet minder om. Tegelijkertijd hingen wij lampen op en Herman en Wiel vervingen twee versleten voorwieltjes van een rolstoel door twee betere van een niet gebruikte rolstoel. En de betreffende bewoonster was daar erg blij mee. Ik ging toen in

eetzaal op aangeven van Claudia en met hulp van Marlies en Margot de in Oosterbeemd gemaakte schilderijtjes ophangen. Daarbij werden we nieuwsgierig gadegeslagen door enkele bewoners. Inmiddels was de workshop afgelopen en waren we allemaal wel een beetje bekaf door alle bezigheden, vooral door de ontzettende warmte. Maar we keken allemaal met zeer veel genoegen en voldoening terug op weer een zeer geslaagde dag hier in Sri Lanka. Na een lekker stukje kaneelgebak (door

Gunarathana zelf gebakken) en een kort bezoek aan de markt van Baddegama keerden we moe maar voldaan terug naar ons hotel in Hikkaduwa.

1 mei 2017.

Vanochtend eerst heerlijk ontbeten in ons hotel Ranmal in Hikkaduwa en dan met zijn allen eerst naar het Senior Home om te kijken of de schilderijtjes nog goed hingen, maar helaas was meer dan de helft naar beneden gekomen. Blijkbaar toch te vochtig en houdt dubbelzijdig plakband geen stand. De rest van de groep ging verder naar de plaats Galle om inkopen te doen. Zowel voor eigen inkopen te doen, maar ook om nog wat spullen voor het Senior Home o.a. een 3-tal gaslampen, twee spiegels en afdekzeven te kopen. Ik bleef zelf achter in het Senior Home en haalde alle schilderijtjes van de muur. Daarna had ik de schilderijtjes bij de dameseetzaal opnieuw opgehangen met bredere stroken plakband. En nu maar hopen dat dit wel voldoende is. Zo ja, dan kunnen we de rest bij de manneneetzaal ook ophangen, maar dan later. Ook controleerde ik de lampen en de windpropellers in het hoofdgebouw. Edoch de contactdoos was door de controleur uit

elkaar gehaald en lag helemaal open. Ik heb Shantha direct gebeld en gevraagd zo spoedig mogelijk hier iets aan te doen i.v.m. de veiligheid. Zal vandaag nog gebeuren. Na nog kort met Gunarathana te hebben gesproken ging ik daarna naar het restaurant Support us Supporting voor het drinken van een kop thee met een paar roti's (lijkt op een dun pitabroodje en wordt gemaakt van tarwemeel). Wordt vaak met curry of jam gegeten. Daarna keerde ik terug naar het Senior Home. Vanaf daar nam ik een Tuk-Tuk naar hotel

Ranmal, waar even later ook de anderen arriveerden. Ans en Claudia met een Tuk-Tuk en Herman, Margo, Wiel en Marlies met het busje van Nimal. Gezamenlijk gingen we lunchen. En vanaf nu werd het afwachten totdat de bewoners van het Senior Home in ons hotel zouden arriveren. Want vanmiddag was de dag dat zij het strand zouden bezoeken en samen met ons van het diner gebruik konden maken. Dit alles konden wij doen dankzij de gulle gaven van o.a. de

opbrengst van de kienavond en verkoop van wafels van de PV van Oosterbeemd en van andere activiteiten aldaar. Het werd een onvergetelijke middag en avond. Om 16.30 uur

arriveerden 26 bewoners met zijn 5 begeleiders in hotel Ranmal. Ze werden meteen getrakteerd op een heerlijk drankje en vooral de heren profiteerden van deze eenmalige gelegenheid en dronken Arrack of bier. Tijdens het diner speelde een plaatselijk bandje, bestaande uit 4 leden, de ene na de andere Sri Lankaanse song. De ban was meteen gebroken en menige bewoner waagde een dansje, waarbij hun slippers aan de voeten een eigen koers gingen varen. De stemming was geweldig en overal werd gedanst en gesprongen. Tijdens een korte

muziekpauze gingen vele van de bewoners naar het strand om even de voeten in de oceaan te kunnen steken. Ook hier heerste een uitgelaten stemming en er werd menig nat voetje gehaald. Terug in het restaurantgedeelte werd nog even gedanst en gaf ik aan dat het buffet

werd geopend. Eerst werden de 'rolstoelers' voorzien en daarna kon iedereen naar hartelust hun buikje gaan vullen met al die lekkernijen die klaar waren gezet. Lekker soep vooraf, geweldige keuzes uit diverse hoofdgerechten en een heerlijk dessert (ijs, fruit of curd, een soort yoghurt maar dan van buffelmelk). Na dit fantastische buffet begon het orkest weer te spelen en gingen alle remmen los.

Zelfs de rolstoelers verschenen op het dansgedeelte en bijna iedereen zong alle liedjes mee die het orkest speelde. De stemming steeg tot een hoogtepunt. Maar aan elk feest komt een einde. Nu dus ook. Een laatste song waarbij iedereen stond en handenklappend

hun enthousiasme extra cachet gaven. Een ongelooflijk fijn samenzijn van de bewoners van het Senior Home had niet beter tot zijn recht kunnen komen dan deze middag en avond in restaurant Ranmal. Zoals ik het begin al zei: onvergetelijk! Ik dank iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt. Oosterbeemd voor de sponsoring, de met mij reizende Wiel, Herman en Margo, Marlies, Ans en Claudia, het hotelpersoneel, Ajith Da Silva de hoteleigenaar, het orkestje,

de buschauffeur en tuk-tukdrivers, maar vooral de bewoners van het Senior Home en hun begeleiders. Samen hebben we deze dag bereikt om de wereld onder elkaar een beetje beter te maken.

Ik hoop dat iedereen net zoveel heeft genoten als ik! Nogmaals dank hiervoor, want eigenlijk zijn hier geen woorden voor!

2 mei 2017

Vanochtend om 08.30 uur vertrokken uit Ranmal en via de autobaan, Aluthgama en Beruwala naar Maggona. Tegen 09.45 uur kwamen we aan in St. Vincents Home en werden zeer hartelijk ontvangen door pater Dilan Perera, de directeur van St. Vincents Home. Hij trakteerde ons op thee met cake.

Ik bood hem namens pater Gerard van den Beuken een

enveloppe met flinke inhoud aan. Bijna € 3000,00, waaronder € 1000,00 van de vastenactie uit Vlodrop, € 500,00 van de stichting Rineve uit Hulsberg en de rest van diverse individuele sponsors. Allemaal hartelijk dank daarvoor. Ook wij, de Sri Lankagroep gaven een enveloppe met inhoud ten behoeve van dit prachtige complex en zijn bewoners. Daarna gingen we eerst de

kerk van het complex bezoeken. Hij wilde ons graag laten zien hoe mooi de daken professioneel waren opgeknapt. Ook liet hij ons het beeld zien van de oprichter St. Vincentius. Daarna maakten we een rondje langs de technische lokalen waar jongeren het vak van o.a. timmerman c.q. elektricien aangeleerd krijgen. Na dit rondje gingen we met ons busje naar een ander gedeelte van het complex, waar pater Dilan 2 jaar geleden was gestart met het onderbrengen van ouderen. Toen waren 14 bewoners, waarvan er inmiddels 3 zijn overleden. Nu is het aantal uitgebreid naar 22 en op den duur kunnen er zelfs 34

geplaatst worden. Dat is vooral te danken aan de nieuw geplaatste lift, die dankzij een flinke donatie van de paters Oblaten Nederland en België via pater Gerard van den Beuken gerealiseerd kon worden. Een prachtige lift die ervoor heeft gezorgd dat op de eerste verdieping ook mensen ingekwartierd konden worden. Marlies, Margo, Claudia en Ans deelden stukjes zeep en een mooie kaart met zakdoek uit aan elke bewoner van dit complex. Na dit dankbare bezoek kregen we een heerlijke lunch aangeboden van pater Dilan. Naast noodles en rijst enkele inlandse gerechten zoals jackfruit, gekruide aardappelen, vis, kip en eieren met uien. Na de lunch gingen we met een busje naar een ander gedeelte van het 80 acres

grote complex om naar de verblijven, de leslokalen en de keuken van de jongens van St. Vincents Home te gaan kijken. Hier zijn namelijk ca. 95 jongeren tussen 6 en 19 jaar gehuisvest die of naar school gaan of een technische opleiding

volgen in St.

Vincents Home. Het

zijn diverse jongeren. Jongelui die onttrokken zijn aan het ouderlijk gezag, weeskinderen en kinderen waarvan de ouders in de gevangenis zitten of op een andere manier niet voor de kinderen kunnen zorgen.

Tegen 13.30 uur kwamen een groot aantal van deze jongens net uit school en werden door pater Dilan en ons begroet. De kinderen gingen allemaal lunchen, waarbij wij hen natuurlijk niet wilden storen. Voor ons was het nog even wachten op een kennis uit Colombo van de burens van Margo en Herman. Hij kwam extra naar St. Vincents Home om via Herman en Margo een kadoetje in ontvangst te nemen. Tot onze verrassing sprak deze

meneer zeer goed Nederlands, dankzij een voormalig verblijf in Nederland van ca. 12 jaar. Wij namen afscheid van hem en ook van pater Dilan Perera, die ieder van ons apart bedankte voor de komst en de gulle gaven voor St. Vincents Home.

Wij vertrokken terug op weg naar Hikkaduwa, maar onderweg gingen wij in Kosgoda naar een turtle farm en in Balapitiya gingen de 4 dames en Herman een bootsafari maken op de Madu rivier met als voornaamste doel om hun voeten te laten behandelen door een special soort visje, de Mozambiquevis. Vooral Claudia gilte het uit van plezier en moest even wennen aan deze vorm van voetmassage.

Tenslotte stopten we op de terugweg nog even bij het tsunami-museum zodat Ans en Claudia ook kennis konden nemen van de verschrikkelijke beelden van de tsunami van 2004.

Het was dus weer een zeer enerverende dag met veel belevenissen.

3 mei 2017

Vanochtend na een heerlijk ontbijt om 09.00 met zijn allen vertrokken van Hikkaduwa naar Baddegama. Daar aangekomen gingen Ans, Claudia en ik naar de Nursery School van de vd Looij Foundation. De rest ging naar het z.g. Sambodihuis, een tehuis voor gehandicapte vrouwen. Wij werden op de school hartelijk ontvangen door de hoofdonderwijzeres Erosha met een aantal kleine kinderen die ons een krans met bloemen omhingen.

Daarna gingen we alle klaslokalen bezoeken. Prachtig om te zien hoe de kinderen ons begroetten. In sommige klassen werd meteen een lied gezongen (vader Jacob in het Sri Lankaans), anderen staken de handen in de lucht en slaakten een of andere welkomsspreuk en in één klas zaten de kinderen smakelijk te eten. En dat om 10.00 uur in de morgen met een bordje rijst met curry's. Het was aandoenlijk en vrolijkheid alom. Namens de Sri Lankareisgroep mocht ik elke onderwijzeres en een tweetal vrijwilligers een enveloppe met inhoud overhandigen als dank je wel voor het vele goede werk dat zij

verrichten op deze school. Erosha dankte ons hiervoor hartelijk en nodigde ons nog uit op thee met cake.

Na dit bezoek namen we met zijn drieën een tuk-tuk, die mij naar het restaurant van Yasintha bracht en Ans en Claudia gingen verder naar Hikkaduwa om inkopen te doen. Ik ging theedrinken met heerlijke pannenkoekjes samen met een vrijwilliger van Senehasa en Lotus Home, te weten, Tilak.

Om 12.00 ging ik terug naar de school, waar ik had afgesproken met de monnik Piyananda (hoofd van de school). We spraken over de huidige stand van zaken van de projecten en ook alvast een stukje toekomstgericht. Een bijzonder fijn gesprek met een zeer aardige boeddhistische monnik. Na dit gesprek vertrok ik richting het Senior Home, waar inmiddels ook de rest van onze groep was aangekomen. Zij kwamen terug van een bezoek aan het Sambodihuis. Het was weer als vanouds. Gezellig samen zingen met de gehandicapte vrouwen en uitdelen van snoepgoed. Ook kregen alle dames een verlicht armbandje om de pols en een gebreid poppetje met een zeepje. Weer vele blije gezichten. In Senehasa werden daar door Herman en Wiel nog wat klusjes verricht, zoals het repareren van een rollator, het ophangen van een spiegel en Margo en Marlies namen diverse bewoners weer therapeutisch onder handen. Een van de dames kreeg nog de nieuwe wandelstok die Gerard vd Beuken had meegegeven. In onze reisgroep is dit jaar de voorliefde voor de

meisjes van Lotus Home nog groter gegroeid, zeker omdat de huidige sponsors van dit project ermee gestopt zijn. Naast het kopen van allerlei keukenbenodigdheden en andere dingen waarover ik al eerder berichtte, werd nu besloten om een voedselvoorraad te gaan kopen voor het gebruik van ca. 1 maand. In de plaatselijke supermarkt in Baddegama

werden zakken rijst, groente en vele andere ingrediënten gekocht, waarbij we door een dame in uniform enorm werden geholpen. Ons busje was zo vol dat we er net nog met zijn vijven bij konden. Besloten werd om dat allemaal meteen maar naar Lotus Home te brengen, waar we zeer enthousiast werden ontvangen. Alle kinderen riepen: Thank you en wel tien keer. Toen we even vanuit de keuken trommelend op emmers en deksels de woonruimte inkwamen begonnen de meiden meteen te dansen en hadden de grootste lol.

Met een voldaan gevoel verlieten wij dan ook Lotus Home om terug te keren naar ons hotel, waar we om 15.15 uur een kop soep aten, omdat we geen tijd hadden gehad om te lunchen.

Direct daarna arriveerden ook Ans en Claudia in het hotel, die toen ook ons soepgedrag kopieerden.

Nu even tijd om te relaxen, d.w.z. lekker zwemmen of aan het strand liggen of zoals ik heerlijk genieten en schrijven op het balkon met zicht op de zee.

Vanavond gaan we nog onze vrienden in Hapugala bij Galle bezoeken. De familie Subasinghe waar we jaarlijks een bezoeken afleggen en waar vader Mahanama voor ons al eerder meegenomen kleding heeft verspreid onder diegenen die het echt nodig hebben. Tot zover dit verslag en misschien tot morgen, alhoewel we dan geen echte activiteiten op het programma hebben staan.

4 mei 2017

Vandaag hebben we een vrij rustige dag. Margo, Herman, Wiel en Marlies gingen naar de supermarkt om nog een 5-tal opbergboxen te kopen, zodat ieder meisje van Lotus Home een box krijgt. Daarna splitste de groep zich weer op: Herman, Ans en Claudia gingen in zwembad en zee genieten en Wiel en ik zaten onder het afdak, beschut tegen de zon. Ik had om 10.00 uur een gesprek met Mahanama, over eventueel werk voor hem op Senehasa. We hadden een 2 uur durend goed gesprek, met de conclusie dit beter niet te doen. Als president van een andere stichting is het niet verstandig hier te komen werken. Wel zal hij met Shantha praten of hij incidenteel iets kan doen voor het Senior Home of Lotus Home. Margot en Marlies waren privé-inkopen doen en zij terugkwamen gingen we samen lunchen in hotel Ranmal. Na de lunch gingen Margot, Marlies, Herman en Wiel voor de laatste keer

naar Lotus Home. Ze brachten er maar liefst 19 opbergdozen naar toe en deelden ook nog aan elk meisje een tasje met inhoud uit, inhoudende kleurboekjes, kleurpotloden, zeepjes, ballonnen en snoepjes van Haribo. Wederom blije gezichten alom. Het afscheid viel niet mee. Voldaan maar met weemoed en een traantje. Na de middag tijd om te relaxen. Iedereen ging naar het zwembad of in de zee. Zelf ging ik aan het eind van de middag nog op bezoek bij de familie Da Silva d.w.z. de

ouders en de rest van de familie van Udari, het meisje dat vorig jaar 3 maanden in Nederland verbleef. Het werd een heel gezellige wederzijdse ontmoeting.

Terug in het hotel stond een geweldige verrassing op ons te wachten. Ajith Da Silva,

eigenaar van hotel Ranmal trakteerde ons op een fantastische maaltijd d.w.z. met kreeft, krab, prawns en diverse barbecue gerechten zoals pork, kip en spiezen. Daarbij schotels met rijst, salade en diverse groenten. Tevens kwamen de flessen wijn op tafel en zelfs champagne. Het kon niet op, dat werd volop genieten met zeer veel dank aan eigenaar Ajith da Silva en zijn echtgenote en natuurlijk aan het voltallige keukenpersoneel. Deze hoteleigenaar draagt onze projecten een warm hart toe en daardoor profiteren wij van extraatjes en goedkopere huisvesting in dit geweldige hotel!

5 mei 2017

Vanochtend na het ontbijt voor de laatste keer naar het Senior Home. Na een korte stop bij Nimal's huis, waar we nog zijn vrouw Reneka en zoon ontmoetten, kwamen we even na 09.30 bij het Senior Home aan. Margot en Marlies deelden nog kleding uit aan de

bewoners, die dat met open armen ontvingen. Wiel gaf ook nog zijn eigen hoed weg aan een van de bewoners. Wiel en Herman repareerden nog een rollator. Ans en Claudia deden nog een laatste verfwerkshop met enkele van de bewoners en reikten daarna de schilderijtjes die we niet hadden

opgehangen uit aan de bewoners. Dit alles in het kader van het project ouderen voor ouderen tussen Oosterbeemd en het Senior Home. Zelf had ik om 10.00 uur een meeting met het bestuur van Senehasa: Gunarathana, Shantha, Erosha, Tilac, een van de bewoners en 3 mensen uit de buurt die het z.g. Dana (geschonken voedsel) verzorgen. De volgende punten kwamen aan de orde.

1. Overeenkomst inhoudende dat wij na 2020 stoppen met sponsoring van het Senior Home.
2. Gedeeltelijke adoptie van Lotus Home door Margot, Marlies, Herman en Wiel d.w.z. zordragen dat de meisjes voldoende te eten hebben en dat voorlopig voor de periode van één jaar.
3. Naast Dyamyanthi een tweede keukenhulp/verzorgster aanstellen, omdat zij veel te zwaar belast wordt.
4. Door Gunarathana wordt i.s.m de drie aanwezige dames uit Baddegama een nieuwe actie opgezet met flyers om meer Dana binnen te halen
5. Verzoek van Guna om een betere en veiliger omheining te maken naast de keuken. Shantha zal een offerte van de kosten hiervoor laten maken en ik zal dat dan binnen het bestuur van Senehasa bespreken.
6. Tilac spreekt namens het bestuur een dankwoord uit aan de Sri Lankareisgroep voor al die goede dingen die zij hier en in Lotus Home hebben gedaan. Na de vergadering ging ik met Nimal afscheid nemen bij het restaurant van Yasintha Dani en keerde daarna terug naar Senehasa. Ondertussen waren de anderen al weer op weg terug naar Hikkaduwa en

deed ik hetzelfde nadat ik met weemoed afscheid nam van alle bewoners, Gunarathana, Shantha, Dyamyanthi en Tilac.

Hiermee kwam het feitelijke einde van onze werkvakantie. Twee geweldige weken in een fantastisch land met bijzonder vriendelijke mensen. Voor mezelf was het een terugkerend gebeuren wat ik al vaker heb meegemaakt. Maar iedere keer is het vraag hoe klikt het met het totale reisgezelschap. Deze keer kregen we op het laatste moment te maken met de begrijpelijke afzegging van pater Gerard van den Beuken en gingen er 2 nieuwelingen mee, Ans Crolla en Claudia Schippers. Het was even aftasten, maar al snel was er overeenstemming in de groep wie wat waar en wanneer wel of niet aan activiteiten zou

meedoen. Samen maakten wij er twee geweldige weken van die voor iedereen weer de nodige indrukken zal achter laten.

Graag zeg ik dan ook hartelijk dank aan al mijn zes reisgenoten die naast een stukje vakantie zich enorm hebben ingezet voor zowel de bewoners van het Senior Home als voor de meisjes van Lotus Home.

En naast deze 6 kanjers dank aan al diegenen die ons hebben gesponsord en mogelijk hebben gemaakt om dit werk te kunnen en mogen doen.

Een laatste woord van dank geldt aan het adres van Ajith Da Silva en echtgenote (eigenaren van hotel Ranmal) en het voltallige personeel van hotel Ranmal. Zij hebben ons allemaal 10 dagen lang fantastisch bediend, zowel de obers, het keukenpersoneel, de cleaners van de kamers, de buschauffeurs en speciaal onze vriend Nimal die altijd voor ons klaarstond.

Hopelijk tot volgend jaar!

Groetjes,
Jo Knubben